

91

UCHWAŁA Nr 100 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 lipca 1978 r.

w sprawie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę pracowników uspołecznionych zakładów pracy w okresie do dnia 30 czerwca 1979 r.

Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwałę stosuje się do pracowników pozostających w dniu jej wejścia w życie w stosunku pracy z uspołecznionymi zakładami pracy.

§ 2. 1. Pracownicy, o których mowa w § 1, zwani dalej „pracownikami”, mogą — za zgodą zatrudniającego ich zakładu pracy i po rozwiązaniu na swój wniosek stosunku pracy do dnia 30 czerwca 1979 r. — przejść na emeryturę po osiągnięciu wieku: mężczyźni — 60 lat, kobiety 55 lat, nauczycielki i wychowawczynie zaś zatrudnione w szkołach i innych placówkach oświatowych — 50 lat, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) pracownik ma okres zatrudnienia: mężczyzna — 25 lat, kobieta — 20 lat,
- 2) przejście pracownika na emeryturę jest uzasadnione ważnymi względami osobistymi,
- 3) wniosek został zatwierdzony w trybie określonym w § 3 ust. 1.

2. Zakład pracy może odmówić wyrażenia zgody na wcześniejsze przejście pracownika na emeryturę, jeżeli jest to uzasadnione interesem zakładu pracy. W takim wypadku pracownik może wystąpić o rozstrzygnięcie sprawy do kierownika jednostki nadrzędnej nad zakładem pracy. Rozstrzygnięcie to jest ostateczne.

§ 3. 1. Wnioski o wcześniejsze przejście pracowników na emeryturę zatwierdza i kieruje do właściwych oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych:

- 1) kierownik jednostki nadrzędnej nad zakładem pracy,
 - 2) minister (kierownik urzędu centralnego) lub prezes centralnej organizacji, jeżeli wnioski dotyczą pracowników zatrudnionych w bezpośrednio im podległych urzędach lub jednostkach organizacyjnych
- zawiadamiając o skierowaniu zakład pracy i pracownika.

2. Nie podlegają rozpatrzeniu wnioski, które wpłynęły do oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych po dniu 31 lipca 1979 r.

§ 4. Wysokość emerytury ustala się w myśl przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, z tym że pracownikom, którzy nie później niż do dnia 31 grudnia 1979 r. uzyskaliby uprawnienie do dodatku za wysługę lat po raz pierwszy lub w wyższym wymiarze od pobieranego w ostatnim miesiącu zatrudnienia, uwzględnia się ten dodatek w podstawie wymiaru emerytury.

§ 5. W ramach zatwierdzonego dla zakładu pracy osobowego funduszu płac pracownikowi, który przechodzi na wcześniejszą emeryturę w trybie uchwały, może być przyznana w dniu rozwiązania stosunku pracy nagroda jubileuszowa, jeżeli okres pracy wymagany do uzyskania tej nagrody upływa nie później niż do dnia 31 grudnia 1979 r.

§ 6. Prawo do emerytury na warunkach określonych w uchwale nie przysługuje w razie nawiązania stosunku pracy, niezależnie od wysokości wynagrodzenia otrzymanego za tę pracę.

§ 7. Uchwałę stosuje się również do pracowników, którzy wiek określony w § 2 ust. 1 osiągną do dnia 30 września 1979 r. i którzy zgłoszą wniosek o emeryturę do dnia 30 czerwca 1979 r. Przyznanie emerytury następuje od dnia, w którym pracownik osiągnął ten wiek.

§ 8. Przepisy § 4 i 5 stosuje się również do pracowników, którzy nabyli prawo do emerytury na podstawie przepisów innych niż niniejsza uchwała, jeżeli wnioski o przyznanie emerytur zgłoszą w terminie do dnia 30 czerwca 1979 r.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

92

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 lipca 1978 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad i trybu niektórych rozliczeń z budżetem państwowych organizacji gospodarczych objętych planem centralnym.

Na podstawie § 6 ust. 5, § 33 ust. 2, § 39 pkt 2 i § 46 ust. 3 i 5 uchwały nr 46 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1976 r. w sprawie gospodarki finansowej przemysłowych i budowlano-montażowych państwowych organizacji gospodarczych objętych planem centralnym (Monitor Polski z 1976 r. Nr 15, poz. 70 i Nr 27, poz. 118, z 1977 r. Nr 17,

poz. 98 i z 1978 r. Nr 13, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 15 lipca 1976 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu niektórych rozliczeń z budżetem państwowych organizacji gospodar-

czych objętych planem centralnym (Monitor Polski-Nr 32, poz. 138) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w nawiasie dodaje się wyrazy:
„z 1977 r. Nr 17, poz. 98 i z 1978 r. Nr 13, poz. 45”;
- 2) w § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Oprocentowanie należy obliczać, stosując stawkę oprocentowania w wysokości 5⁰/₁₀₀ do kwoty funduszu statutowego w części finansującej środki trwałe (produkcyjne i nieprodukcyjne), wartości niematerialne i prawne oraz inne wartości trwałe, wykazane w prawidłowej wysokości w sprawozdaniach finansowych, z uwzględnieniem przepisu ust. 5.”;
- 3) w § 5:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Kwotę obciążenia funduszu płac oblicza się, stosując 20⁰/₁₀₀ stawkę do sumy wynagrodzeń i świadczeń z tytułu pracy objętych osobowym i bezosobowym funduszem płac, łącznie z wynagrodzeniami i świadczeniami, o których mowa w uchwale nr 157 Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1976 r. w sprawie wynagrodzeń wypłacanych poza planowanym funduszem płac (Monitor Polski z 1976 r. Nr 43, poz. 211 oraz z 1978 r. Nr 15, poz. 50 i Nr 24, poz. 81). Obciążeniu podlegają także wypłaty dokonane z funduszu honorariów i funduszu agencyjno-prowizyjnego.”;
 - b) w ust. 2 pkt 1 w nawiasie dodaje się wyrazy:
„i z 1977 r. Nr 19, poz. 105”;
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Kwoty obciążeń funduszu płac podlegają przekazaniu na dochody budżetowe za okresy: miesięczne (zaliczkowo), kwartalne (za kwartały I, II i III) i roczne.”;
 - d) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Wpłaty obciążeń funduszu płac za okresy miesięczne powinny być przekazane w terminie do dnia 25 tego miesiąca, za który zaliczka przypada w wysokości 1/12 kwoty obciążenia przewidzianej w planie rocznym. W razie gdy plan nie został jeszcze sporządzony, wpłat obciążenia funduszu płac na dany rok — do czasu ustalenia planowanej kwoty obciążenia — dokonuje się w wysokości

zaliczkowej wpłaty za miesiąc grudzień roku poprzedniego. Kwoty obciążeń funduszu płac za okresy kwartalne powinny być obliczone narastająco od początku roku i przekazywane do budżetu w terminie do dnia 25 miesiąca następującego po zakończeniu kwartału. Ostateczne (roczne) obliczenie obciążenia funduszu płac, uwzględniające również IV kwartał, powinno być dokonane w terminie określonym w § 4 ust. 9.”;

- 4) w § 7 ust. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) za okresy miesięczne — zaliczkowo w wysokości 1/3 kwoty przewidzianej na dany kwartał w planie rocznym lub w wysokości 1/12 kwoty ustalonej w planie rocznym, jeżeli plan ten nie zawiera podziału na kwartały — w terminie do dnia 28 tego miesiąca, za który zaliczka przypada; w razie gdy planu jeszcze nie sporządzono — miesięczne wpłaty powinny być dokonywane w wysokości zaliczkowej wpłaty za miesiąc grudzień roku poprzedniego; w razie zmiany w ciągu roku planowanej kwoty podatku od funduszu rozwoju bądź wyjściowej kwoty funduszu rozwoju — zaliczkowe wpłaty podatku od funduszu rozwoju, poczynając od zaliczki za pierwszy miesiąc kwartału następującego po kwartale, w którym zmieniono planowaną kwotę podatku od funduszu rozwoju lub wyjściową kwotę funduszu rozwoju, dokonuje się w wysokości 1/3 kwoty wynikającej z zastosowania wyżej wymienionych zmian; przepisy dotyczące zmiany planowanych wpłat podatku od funduszu rozwoju stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniach.”;
- 5) w § 8 ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) zaliczkowo w wysokości 1/3 kwoty przewidzianej w planie na dany kwartał w planie rocznym lub w wysokości 1/12 kwoty ustalonej w planie rocznym, jeżeli plan ten nie zawiera podziału na kwartały — w terminie do dnia 20 tego miesiąca, za który zaliczka przypada; w razie gdy plan nie zostanie jeszcze sporządzony, miesięczne wpłaty z tego tytułu powinny być dokonane w wysokości zaliczkowej wpłaty za miesiąc grudzień roku poprzedniego.”;

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1978 r.

Minister Finansów: H. Kisiel

93

OBWIESZCZENIE PIERWSZEGO PREZESA SĄDU NAJWYŻSZEGO

z dnia 7 lipca 1978 r.

o wytycznych orzecznictwa dla okręgowych sądów pracy i ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 1962 r. Nr 11, poz. 54, z 1972 r. Nr 23, poz. 166 i z 1974 r. Nr 39, poz. 231) oraz § 6 uchwały Rady Państwa z dnia 22 maja 1962 r. w sprawie regulaminu Sądu Najwyższego (Monitor Polski z 1962 r. Nr 45, poz. 210, z 1964 r. Nr 79, poz. 371 i z 1978 r. Nr 20, poz. 70), w związku z art. 279 Kodeksu pracy ogłaszam uchwałę pełnego składu Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1978 r., ustalając wytyczne orzecznictwa dla okręgowych sądów

pracy i ubezpieczeń społecznych w sprawie wykładni przepisów Kodeksu pracy normujących współdziałanie kierownika zakładu pracy z organami związków zawodowych przy rozwiązywaniu umów o pracę (w szczególności przepisów art. 38, art. 42 § 1, art. 52 § 3 i 4, art. 53 § 4 i art. 177 § 1 Kodeksu pracy).

Treść uchwały zamieszczona jest w załączniku do niniejszego obwieszczenia.

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego: W. Berulowicz